

[Finansministeren.]

jeg er helt uenig i det, hr. Ømann sagde heroppefra: der er mange tossede ting med i den liste, vi har, og det gjorde hr. Peter Nielsen jo også opmærksom på med det nu klassiske eksempel med monumentet for den jyske hingst. Jeg mener, vi skal tage spørgsmålet op, og jeg har i øvrigt allerede taget det op over for ligningsdirektoratet for at finde frem til en bedre ordening.

Hr. Alfred Bøgh gav mig en blomst, fordi jeg havde indtaget denne holdning til § 8 A og § 14, stk. 2; men blomsten blev altså noget ødelagt, kan man sige, af hr. Ømanns mariehøns.

Om doktordisputatserne dette: det er en klar fordel for de fleste — vil jeg da håbe — at man ændrer reglen som her foreslået; det er ikke meningen at forringe stillingen for dem, der skriver doktordisputatser, de skal bare have tilskud i stedet for. Vi ved jo, at skattefradrag især begunstiger dem med de høje indtægter; den fattige forsker, som skal skrive doktordisputats og efter det nuværende system får adgang til et skattefradrag, får jo ikke megen gevinst af det, hvis han ingen indtægt har. Derimod vil den, der har den store indtægt, få en betydelig gevinst af det, og det er altså grunden til, at vi kommer med denne ændring. Jeg tror, at man, når man sætter sig lidt mere ind i det, finder, at det er et forslag, som alle vil kunne gå ind for. Jeg tror også, jeg kan sige her, at det tilskud, man så skal give, naturligvis skal være af en sådan højde, at man kan regne ud, at man gennemsnitlig får nogenlunde den samme fordel som efter det nuværende system — det skulle heller ikke genere mig, hvis det blev lidt højere — og jeg ville gå ud fra, at et sådant tilskud måtte være skattefrit.

Det er rigtigt, at overgangsreglerne også må ses i forbindelse med det skattefrie år 1968. Jeg kan herom sige, at jeg inden så længe kommer til folkettinget med forslag til særlige overgangsregler for det såkaldte skattefrie år; jeg er enig i, at det må man have med i billedet, når man skal foretage en vurdering af, hvordan det virker.

Hr. Ninn-Hansen kunne jeg sige en masse til; men jeg har ikke særlig lyst til det, for jeg synes, det var forfærdelig demagogisk at høre på. Jeg beklager, at det konservative folkeparti efterhånden — hvis det da

er hr. Ninn-Hansen, der skal bestemme — næsten helt har bekendt sig til denne agitation omkring skatterne.

Dette med, at vi ikke har interesseret os for, hvad den anden halvdel af folketinget mente, synes jeg ikke er rigtigt. Vi har i flere år interesseret os særdeles meget for, hvad den anden halvdel af folketinget mente om disse ting; men vi havde ikke nogen fornemmelse af, at denne anden halvdel af folketinget interesserede sig ret meget for, hvad regeringen mente om skatte-spørgsmålene. Vi er altid parat til at drøfte spørgsmålene ud fra en virkelig vilje til at komme igennem med nogle fornuftige forslag. Jeg tror ikke, man med rette kan sige, at vi i skatteforhandlingerne de sidste 2-3 år har indtaget en negativ holdning, og jeg synes ikke, det er rigtigt, når specielt de konservative nu prøver på at fortælle, at denne regering kun vil drøfte problemerne med den ene halvdel af folketinget.

Hr. Niels Helveg Petersen har rigtigt gjort opmærksom på, at der i det, hr. Ninn-Hansen sagde, næsten lå et tilsagn om, at nu ville de konservative gerne ind i forhåndsdrøftelser. Det kunne jo være ganske interessant at få det uddybet lidt nærmere, og det vil jeg godt bede hr. Ninn-Hansen om at gøre her i dag.

Vedrørende hr. Haunstrup Clemmensens tilbud om at holde møder i sommer — ja, hr. Ninn-Hansen, det er nu ikke finansministeren, der indkalder folketingsudvalgene; det er folketinget og folketingsudvalgenes selv, der bestemmer, hvornår de skal have møde. Jeg har aldrig nægtet at komme til møde i et folketingsudvalg; men mig bekendt er der ikke fra konservativ side stillet noget forslag, som skulle til behandling i udvalget. Jeg har stillet et forslag, og det gjorde jeg i maj måned.

Endelig var der det med momsens, der bliver lagt oven på skatterne. Det kan man gerne gentage indtil trivialitet, men det er ikke rigtigt. Det er bevist, at hver eneste krone, hr. Poul Møller, hver eneste kronel — det har selv hr. Poul Møller forstået og erkendt efterhånden — at hver eneste krone af de 960 mill. kr. er blevet brugt til skattelettelse. Den anden diskussion vil jeg ikke genoptage i dag. Vi har brugt merværdiafgiften til det, den skulle bruges til, nemlig til en lettelse af